

سخنی کوتاه

شاید لازم باشد در فعالیت های توسعه ای یک زراعت، جدا از جنبه های زراعی، افق دید خود را گسترش دهیم و با استفاده از مفاهیم و مبانی ثابت شده علمی در سایر کشورها از مزایای خاص گیاهان زراعی که بعضاً به دلیل عدم توجه و عدم اطلاع، به فراموشی سپرده شده اند بهره برده و زمینه رشد و توسعه آن زراعت را فراهم آوریم.

گیاه گلرنگ (*Carthamus tinctorius*) یکی از گیاهانی است که هرچند بومی ایران بوده ولی متأسفانه توجه چندانی به رشد و توسعه آن نمی شود. ما شاهدیم که در یک باور غلط این گیاه را به اراضی شور منتقل کرده و در زمین های نامساعد کشت می کنند و این در حالی است که این گیاه در اراضی آبی مطمئن می تواند عملکرد قابل ملاحظه ای داشته باشد.

ما شاهدیم که این گیاه در کشور در اراضی درجه ۲، با Ec بالا و در مناطقی که امکان تولید سایر محصولات زراعی با محدودیت مواجه است کشت می شود و متأسفانه خواص دارویی این گیاه به هیچ وجه مورد توجه قرار نمی گیرد. اگر مروری بر طب سنتی چینی داشته باشید ملاحظه می کنید که گلچه های این گیاه به عنوان یکی از مطلوب ترین فرآورده های طب گیاهی مورد استفاده قرار می گیرد. در این طب ثابت شده است که گلچه های گلرنگ می تواند سبب پرخونی، رشد بهتر مو در زنان، کاهش و تسکین دردها شود. بررسی های انجام شده در آکادمی علوم پزشکی سنتی در چین توسط Zhang Q و همکاران، نشان داد که تزریق عصاره گل گلرنگ می تواند در درمان بیماری های عروق کرونر قلب تاثیر گذار باشد. امروزه شاهدیم کشورهای عربی و پاره ای از کشورهای اروپایی این گلچه ها را با قیمت گزاف وارد می کنند و در برنامه های کاری خود به کار می بندند.

وجود دو ماده رنگی کارتامین و کارتامیدین و امکان استخراج این ۲ ماده رنگی جهت استفاده در صنایع غذایی، صنایع بهداشتی و آرایشی و ... هم از نکاتی است که نباید از آن به راحتی چشم پوشی کرد. به نظر می رسد لازم است تا با ساماندهی و برنامه ریزی مناسب، زمینه های رشد و تعالی در این عرصه و فعالیت های مشابه را با افزایش آگاهی های جامعه در مورد خواص این گیاه فراهم نمود و به موازات استفاده بهینه از این ویژگی ها، با افزایش سطوح کشت، زمینه توسعه تولید دانه گلرنگ را هم جهت با برنامه های توسعه ای مدنظر مسئولین کشوری فراهم نمود.

کامبیز فروزان

مدیر امور تحقیقات